

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Szczecin, dnia 10 maja 2017 r.

Poz. 2150

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-1.4131.186.2017.AB WOJEWODY ZACHODNIOPOMORSKIEGO

z dnia 5 maja 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446, poz. 1579, z 2017 r., poz. 730, poz. 1948)

stwierdzam nieważność

§ 1 ust. 4 pkt 1, § 2 ust. 4 oraz § 5 ust. 1 – 4 Załącznika Nr 2 do uchwały Nr XLV/255/17 Rady Gminy Rewal z dnia 30 marca 2017 r. w sprawie ustalenia Strefy Płatnego Parkowania na drogach publicznych zlokalizowanych na terenie Gminy Rewal, opłat za parkowanie w tej Strefie i opłaty dodatkowej oraz sposobu ich pobierania.

Uzasadnienie

W dniu 30 marca 2017 r. Rada Gminy Rewal podjęła uchwałę Nr XLV/255/17 w sprawie ustalenia Strefy Płatnego Parkowania na drogach publicznych zlokalizowanych na terenie Gminy Rewal, opłat za parkowanie w tej Strefie i opłaty dodatkowej oraz sposobu ich pobierania. Do Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie wpłynęła ona w dniu 6 kwietnia 2017 r.

Materialnoprawną podstawę podjęcia badanej uchwały stanowi przepis art. 13b ust. 3 ustawy o drogach publicznych¹⁾, który przyznaje radzie gminy kompetencję do ustalenia - na wniosek wójta, zaopiniowany przez organy zarządzające drogami i ruchem na drogach – strefy płatnego parkowania. Podejmując prawotwórcze działanie w tym przedmiocie, rada gminy – zgodnie z treścią art. 13b ust. 4 ustawy:

- ustala wysokość opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, z tym że opłata za pierwszą godzinę postoj u pojazdu samochodowego nie może przekraczać 3 zł;
- może wprowadzić opłaty abonamentowe lub zryczałtowane oraz zerową stawkę opłaty dla niektórych użytkowników drogi;
- określa sposób pobierania opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy o drogach publicznych.

Ponadto, rada gminy w oparciu o art. 13f powołanego aktu określa wysokość opłaty dodatkowej, należnej w przypadku nieuiszczenia opłaty za postój pojazdu w strefie płatnego parkowania, a także sposób jej pobierania, przy czym wysokość opłaty dodatkowej nie może przekroczyć 50 zł.

Niewątpliwie, wydana przez organ stanowiący gminy uchwała, regulująca ww. kwestie stanowi akt prawa miejscowego, w treści którego zawarte są normy o charakterze generalnym i abstrakcyjnym, a więc mające moc powszechnie obowiązującą. Tym samym, tego rodzaju uchwała winna odpowiadać wymogom, jakie prawo stawia w odniesieniu do zasad tworzenia i obowiązywania systemu źródeł prawa, co oznacza, że nie może ona normować materii uregulowanych aktami wyższego rzędu, jak również nie może naruszać granic delegacji ustawowej.

Powyższych wymogów, w ocenie organu nadzoru, nie spełnia uchwała Nr XLV/255/17 Rady Gminy Rewal ze względów omówionych poniżej.

¹⁾ Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1440 z późn. zm.).

W Załączniku Nr 2 Rada określiła „REGULAMIN STREFY PŁATNEGO PARKOWANIA”, wskazując w § 1 ust. 4 pkt 1, że *ustala się zerową stawkę opłat za parkowanie w Strefie dla pojazdów określonych w art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1440)*. Podkreślenia jednak wymaga, że pojazdy wymienione w przywołanym przepisie ustawy o drogach publicznych, tj. art. 13 ust. 3, są zwolnione z ponoszenia opłat za postój na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania z woli prawodawcy wyrażonej w tym właśnie unormowaniu. W konsekwencji, rada gminy nie jest umocowana do ustalenia stawki zerowej opłaty dla wskazanych w nim kategorii pojazdów, ponieważ doszłoby do wątpliwości w zakresie ustalenia podstawy prawnej tego zwolnienia, a więc czy wynika ono z ustawy czy uchwały Rady Gminy.

Nieprawidłowe jest także, zdaniem organu nadzoru, postanowienie zamieszczone w § 2 ust. 4 ww. Załącznika, wedle którego „Uiszczenie opłaty za parkowanie nie uprawnia do prowadzenia działalności handlowej, usługowej, promocyjnej, reklamowej itp. na opłaconym miejscu parkingowym oraz w jego rejonie”, ponieważ jest ono normatywnie zbędne. Opłata, której wysokość Rada Gminy Rewal określiła w uchwale Nr XLV/255/17, jest uiszczana za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania – wynika to wprost z treści art. 13b ust. 4 pkt 1 oraz art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy o drogach publicznych. A zatem, wskazanie przez Radę w cyt. regulacji, że z wniesieniem opłaty nie wiąże się możliwość prowadzenia pewnych rodzajów działalności jest nieuzasadnione, poza tym może wywołać błędne przekonanie, że z opłatą za postój w strefie płatnego parkowania mogą być związane jakiegokolwiek inne uprawnienia poza prawem postoju pojazdu.

Z kolei, za przekroczenie delegacji ustawowej, wynikającej z przepisów ustawy o drogach publicznych, uznać należy regulacje zawarte w § 5 ust. 1 – 4 Załącznika Nr 2 do uchwały Nr XLV/255/17, nakładające na administratora Strefy Płatnego Parkowania obowiązki polegające odpowiednio na:

- sporządzaniu projektów organizacji ruchu oraz wykonaniu oznakowania zgodnie z projektem, zatwierdzonym przez organ zarządzający ruchem na drogach,
- utrzymaniu i naprawie oznakowania pionowego i poziomego,
- zapewnieniu niezbędnej ilości parkomatów do obsługi strefy oraz zapewnieniu ich sprawnego działania,
- utrzymaniu czystości i porządku miejsc postojowych.

Trzeba mieć na względzie, iż ustawa o drogach publicznych ściśle wskazuje, jakie kwestie rada gminy winna uregulować w związku z ustaleniem strefy płatnego parkowania – upoważnienie w tym zakresie obejmuje ustalenie wysokości opłaty za postój pojazdów samochodowych, wysokości opłaty dodatkowej w przypadku nieuiszczenia opłaty za postój, wprowadzenie opłat abonamentowych lub zryczałtowanych oraz zerowej stawki opłaty dla niektórych użytkowników dróg, a także określenie sposobu pobierania opłat.

W granicach ww. upoważnienia nie mieści się zatem możliwość formułowania obowiązków administratora strefy płatnego parkowania, które nie wiążą się ze sposobem pobierania opłat.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzenie nieważności § 1 ust. 4 pkt 1, § 2 ust. 4 oraz § 5 ust. 1 – 4 Załącznika Nr 2 do uchwały Nr XLV/255/17 Rady Gminy Rewal z dnia 30 marca 2017 r. w sprawie *ustalenia Strefy Płatnego Parkowania na drogach publicznych zlokalizowanych na terenie Gminy Rewal, opłat za parkowanie w tej Strefie i opłaty dodatkowej oraz sposobu ich pobierania*, jest konieczne i w pełni uzasadnione.

Niezależnie od wskazanych wyżej uchybień, organ nadzoru zwraca także uwagę na niejasne brzmienie § 3 ust. 1 pkt 3 zd. pierwsze badanej uchwały, który stanowi, że *ustala się następujące stawki opłat za parkowanie pojazdów samochodowych w Strefie: opłata abonamentowa („PMP”) w wysokości 135 zł uprawniająca do parkowania w Strefie przez okres 1 roku kalendarzowego, obejmująca parkowanie w obrębie miejsca parkingowego zlokalizowanego w sąsiedztwie posesji zabudowanej, wyznaczonego i określonego przez pracownika Urzędu Gminy Rewal w Karcie „PMP” wraz z nazwą obiektu, adresem oraz okresem obowiązywania opłaty*.

Jak wskazano w niniejszym rozstrzygnięciu, rada gminy, ustalając strefę płatnego parkowania, bez wątplenia może wprowadzić opłaty abonamentowe. Rada Gminy Rewal ustaliła dwa rodzaje abonamentu – sezonowy w wysokości 250,00 zł oraz „PMP” – w kwocie 135,00 zł, stanowiąc, iż ten ostatni uprawnia do parkowania w Strefie przez okres 1 roku kalendarzowego i obejmuje parkowanie w obrębie miejsca parkingowego zlokalizowanego w sąsiedztwie posesji zabudowanej, wyznaczonego i określonego przez pracownika Urzędu Gminy Rewal. Nie wynika natomiast z tego unormowania, kto może się ubiegać

o nabycie abonamentu „PMP”, którego cena jest znacząco niższa od ceny abonamentu sezonowego, czy każdy, kto jest zainteresowany parkowaniem w obrębie miejsca zlokalizowanego w sąsiedztwie posesji zabudowanej, czy też tylko mieszkaniec tej posesji.

Zauważyć w tym miejscu wypada, że przepisy zamieszczone w akcie prawa miejscowego winny być redagowane tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy (§ 6 w zw. z § 143 Załącznika do Rozporządzenia w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”²⁾).

Rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

wz. WOJEWODY ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Marek Subocz
WICEWOJEWODA

²⁾ Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r., poz. 283).